

Lovforslag nr. L 207. Fremsat den 11. maj 1983 af ministeren for kulturelle anliggender

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fælles antenneanlæg m.v.)

§ 1

I lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed, som ændret senest ved lov nr. 249 af 27. maj 1981, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, må kun benyttes til fordeling af:

- 1) Danmarks Radios programmer og andre danske programmer, som spredes eller fordeles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov.
- 2) Udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab, herunder også programmer, der overføres via kommunikationssatellitter med henblik på videre fordeling i fællesantenneanlæg.

Stk. 2. Fordelingen af de i stk. 1 nævnte programmer må kun finde sted uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne finder sted.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 kan fraviges efter regler, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.»

2. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»I reglerne kan der fastsættes bestemmelser om størrelsen af fællesantenneanlæg.«

3. § 22, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* I forskrifter, der udstedes af ministeren for kulturelle anliggender i medfør af § 3, *stk. 3*, og af ministeren for offentlige arbejder i medfør af § 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.«

§ 2

Loven træder i kraft den

1983.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets hovedformål er at skabe lovhjemmel for en øget spredning af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer over danske fællesantenneanlæg i overensstemmelse med anbefalinger fra et flertal i mediekommissionen.

Ifølge en opgørelse udarbejdet af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet var der pr. 29. april 1982 her i landet 8.601 fællesantenneanlæg. De fleste af anlæggene er små; kun 228 havde således mere end 500 tilslutninger. Over 60 pct. af husstandene modtager imidlertid radio og fjernsyn via fællesantenneanlæggene.

I § 3 i lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed er det bestemt, at fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, kun må benyttes til fordeling af Danmarks Radios programmer og de programmer, der indgår i den særlige forsøgsvirksomhed i henhold til lovens §§ 1, stk. 2 og 2, stk. 2, samt af programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner, og at denne fordeling kun må ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne finder sted.

Ifølge § 3, stk. 3, kan forbudet imod at anvende fællesantenneanlæg m.v. til at fordele andre end de omtalte programmer fraviges efter regler, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og Radiorådet. Af de bemærkninger, der ledsagede forslaget til loven af 1973, fremgår det imidlertid, at der sigtedes til anlæg, som »kun giver mulighed for tilslutning af relativt få modtageapparater. De regler, der kan fastsættes herom af ministeren for kulturelle anliggender bør indeholde generelle kriterier for en afgrænsning af de »små« fællesantenneanlæg m.v., der kan holdes uden for den almindelige regulering«.

Begrænsningen i sigtet med denne bestemmelse skal ses i lyset af, at 1973-lovforslaget også indeholdt bestemmelser, der skulle skabe hjemmel for selvstændig programvirksomhed ved hjælp af ka-

belanlæg inden for lokale områder på kommunens eller amtskommunens ansvar – bestemmelser, der under folketingets behandling af forslaget udgik og afløstes af hjemmelen for de forsøg med lokal programvirksomhed ved hjælp af kabelanlæg, der blev gennemført 1974–77.

Hjemmelen til at udstede regler angående de »små« fællesantenneanlæg m.v. er ikke blevet benyttet.

Fællesantenneanlægenes virksomhed er således efter den gældende lovgivning begrænset til fordeling af danske programmer og udenlandske programmer, som de ved hjælp af deres antenneudstyr kan modtage direkte fra udenlandske radiospredningsinstitutioner. Anlæggene må ikke fordele udenlandske radio- eller fjernsynsprogrammer, som vil kunne fremføres til dem pr. kabel eller ved hjælp af radiokædeforbindelser, ligesom de heller ikke må fordele programstof, overført via såkaldte kommunikationssatellitter, hvis transmissioner ikke er bestemt til direkte at kunne modtages af almenheden og derfor ikke udgør »radiospredning«.

I de senere år har ministeriet for offentlige arbejder modtaget et antal ansøgninger fra fællesantenneforeninger m.v., som har ønsket at få fremført udenlandske nabolandsprogrammer pr. kabel eller radiokædeforbindelse eller som har ønsket tilladelse til at modtage og fordele tv-programmer, der overføres via kommunikationssatellitter.

Disse ansøgninger har ikke kunnet imødekommes dels på grund af reglen i radiolovens § 3 dels – i nogle tilfælde – på grund af bestemmelsen i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 481 af 8. september 1981, hvorefter oprettelsestilladelse kun kan udstedes til fællesantenneanlæg, der er beliggende inden for én kommunes grænser.

Den af statsministeren nedsatte mediekommission har i sin i februar 1983 afgivne betænkning (Bet. nr. 974 1983) taget stilling til spørgsmålet om rimeligheden i at opretholde de gældende begrænsninger i fællesantenneanlægenes virksomhed.

I betænkningen anbefaler et flertal af kommissionens medlemmer (56 af 61), at der ved en æn-

dring af radiolovens § 3 og af kommunegrænsebestemmelsen i bekendtgørelsen af 8. september 1981 skabes mulighed for, at fællesantenneanlæggene kan distribuere udenlandske tv-programmer, som efter bestilling, i det omfang ønskerne teknisk og økonomisk kan imødekommes, fremføres til anlæggene af post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne.

Flertallet finder, at de seere, som ikke eller kun dårligt kan modtage henholdsvis svensk eller tysk fjernsyn har et rimeligt krav på at kunne få adgang til disse programmer, når de tekniske muligheder herfor er tilstede, såfremt de vil afholde omkostningerne derved. Ansøgninger om langdistancefremføring bør imødekommes i den takt, som en overordnet teknisk og økonomisk planlægning tilsiger.

Et mindretal blandt flertallet (21 medlemmer) understreger, at investeringerne bør afpasses, så de ikke vanskeliggør gennemførelsen af et eventuelt landsdækkende TV-2, som de kulturpolitisk anser for vigtigere og mere hastende end fremførelsen af flere udenlandske programmer.

4 medlemmer anbefaler at man opretholder de gældende regler, der hindrer at udenlandske tv-programmer langdistancefremføres til fællesantenneanlæggene, hovedsagelig ud fra den opfattelse, at de investeringer, der skal muliggøre fremførelsen vil vanskeliggøre en gennemførelse af planerne om et dansk TV-2.

Et flertal af kommissionens medlemmer (40) går endvidere ind for en ændring af radiolovens § 3, således at danske kabelanlæg i den udstrækning de er villige til at afholde udgifterne herved, får mulighed for at fordele tv-programstof fra kommunikationssatellitter. Standpunktet er begrundet i, at der i et frit samfund principielt ikke bør gælde lovgivningsmæssige begrænsninger i befolkningens adgang til at modtage radio og fjernsyn fra udlandet. Kun overordnede almene samfundshensyn bør kunne sætte grænser for den takt, hvori flertallets anbefaling føres ud i livet.

Blandt flertallet giver 32 medlemmer udtryk for den opfattelse, at det af tekniske grunde bør være forbeholdt post- og telegrafvæsenet at nedtage de pågældende udenlandske programmer i få velplacerede modtageanlæg, hvorfra de af post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne fremføres til de enkelte anlæg. Begrundelsen herfor er i første række hensynet til de investeringer, der er foretaget i det offentlige radiokædenet.

6 medlemmer inden for flertallet har ønsket at pege på, at et betydeligt antal af de programmer, som kan forventes overført via kommunikationssa-

tellitter, vil kunne være reklamefinansierede programmer fra private selskaber, hvis programvirksomhed ikke er undergivet nogen offentlig regulering i selskabernes hjemlande. Da programmerne tilbydes gratis, vil der i en overgangsperiode kunne være risiko for, at de eksisterende kabelanlæg »fyldes op« med programmer af denne kategori på bekostning af dansk tv og offentlige udenlandske programmer. Disse programmer vil endelig kunne indeholde reklamer, som ikke ville være acceptable efter danske forhold. De pågældende 6 medlemmer mener derfor, det bør overvejes i radioloven at give hjemmel for at bestemme, at der i kabelanlæggene skal reserveres kanalkapacitet til nærmere angivne danske eller udenlandske offentlige tv-programmer samt til, at der kan stilles vilkår med hensyn til indholdet og den tidsmæssige placering af reklameudsendelser, der skal kunne fordeles over danske kabelanlæg.

20 medlemmer inden for flertallet har direkte givet udtryk for, at de ikke kan tilslutte sig tanken om en regulering af programsammensætningen i fællesantenneanlæggene som foreslået af de nævnte 6 medlemmer.

14 medlemmer inden for flertallet har ikke taget stilling til spørgsmålet om en eventuel program-og/eller reklameregulering i forbindelse med fordeling af programmer overført via kommunikationssatellitter.

20 af kommissionens medlemmer har ikke kunnet anbefale, at der på nuværende tidspunkt overhovedet gives adgang til fordeling over fællesantenneanlæggene af de tv-programmer, der eventuelt vil blive overført via kommunikationssatellitter. De peger især på, at situationen omkring kommunikationssatelliternes anvendelse til tv-overføringer er uafklaret på internationalt plan og finder i øvrigt, at en afgørelse i dette spørgsmål ikke bør træffes isoleret men må ses i forbindelse med en samlet stillingtagen til den fremtidige tv-situation i Danmark, herunder spørgsmålet om indførelsen af et dansk tv-2 og en dansk stillingtagen til igangværende nordiske programspretningsprojekter via satellit.

Kulturministeriet deler den opfattelse der er kommet til udtryk i mediekommissionens flertalsanbefalinger: at der bør gives fællesantenneanlæggene adgang til samtidig og uændret fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, hvadenten de modtages direkte i anlæggene eller fremføres til disse af televirksomhederne. I overensstemmelse hermed foreslås det, at § 3 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udbygges således at den kommer til at omfatte en adgang for fællesan-

tenneanlæggene til at fordele fjernsynsprogrammer fra omkringliggende lande, som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne. Den udvidede adgang til at sprede udenlandske programmer omfatter efter forslaget desuden programmer, som overføres via kommunikationssatellit med henblik på videre fordeling i fællesantenneanlæg, og som fremføres til anlæggene af teleadministrationerne. Det forudsættes, at der samtidigt gennemføres de nødvendige ændringer i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse af 8. september 1981 (kommunegrænsereglen).

På grundlag af de oplysninger, som mediekommissionen har modtaget fra televirksomhederne, anslås, at de investeringer i telenettet, der er forbundet med spredning af udenlandske radio- og TV-programmer, vil andrage ca. 1,7 milliarder kr. inden for en 5-årig periode. Heraf vil de statslige investeringer udgøre 200-250 millioner kr. fordelt således (mio.kr.):

1983	1984	1985	1986
1	40	150	50

Disse udgifter er forudsat modsvaret af indtægter fra brugerne af fremføringsnettet.

De statslige investeringer vedrører etablering af et overordnet net til fordeling af TV-programmer, fordelingsnet i statstelefonområder og midlertidige radiokædeforbindelse i fordelingsnettet, indtil lysleder kabler kan nedlægges.

Det ønskes i øvrigt i forbindelse med ændringen af loven klart fastslået, at den bestående hjemmel til at udstede regler om lokal programvirksomhed af ikke forsøgmæssig karakter ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v. for fremtiden omfatter såvel større som mindre anlæg.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende radiolovs § 3, stk. 1, er det tilladt at benytte fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, til fordeling af Danmarks Radios programmer samt programmer som med særlig tilladelse af ministeren for kulturelle anliggender udsendes lokalt på forsøgsbasis jfr. lovens §§ 1, stk. 2, og 2, stk. 2. Denne retstilstand opretholdes uændret ved bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1. Herudover giver

bestemmelsen ved anvendelsen af ordene »andre danske programmer, som spredes ... i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov«, også adgang til spredning af danske programmer, f. eks. et kommende TV-program 2, som måtte blive etableret ved en senere ændring af radioloven.

I lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det, at anlæggene også kan anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages af det enkelte kabelanlæg på frekvenser, som er bestemt til radiospredning, dvs. udsendelse af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af radioanlæg, som er bestemt til at kunne modtages direkte af almenheden. Også på dette punkt er lovforslaget i overensstemmelse med den gældende lovs bestemmelse i § 3, stk. 1. Den her behandlede del af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 2, gælder for enhver udenlandsk udsendelsesvirksomhed, som teknisk formidles på en sådan måde, at signalerne uden særlig tilladelse må modtages direkte af almenheden ved hjælp af individuelle antenner eller fællesantenner, uanset om spredningen sker ved hjælp af et konventionelt jordsendenet eller ved anvendelse af direkte sendende satellitter (radiospredningssatellitter).

I den resterende del af lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det som noget nyt, at fællesantenneanlæggene og andre kabelanlæg også må anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som af geografiske grunde ikke kan modtages direkte i de enkelte anlæg, men som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab via det offentlige telenet. Forslaget indebærer en imødekommelse af de forslag, som et flertal i mediekommissionen har fremlagt om, at man bør åbne op for en langdistancefremføring af nabolandenes fjernsynsprogrammer ved hjælp af radiokæde eller langdistancekabel, således at også den del af befolkningen, som idag ikke har direkte tilgang til disse programmer, i det omfang man vil betale for programfremføringen, får tilgang til nabolandenes fjernsyn.

Endelig præciseres det i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, in fine - ligeledes i overensstemmelse med et flertal i mediekommissionen - at adgangen til at fordele udenlandske programmer fremført af teleadministrationerne også skal omfatte udenlandske programmer, der overføres eller måtte blive overført via kommunikationssatellitter. Selve modtagningen af disse programmer forudsættes at være forbeholdt generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, således at programmerne fra nogle få velplacerede modtageanlæg føres frem til de enkel-

te anlæg pr. kabel eller radiokæde. Dette er i overensstemmelse med § 1 i bekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 af lov om radiokommunikation, hvorefter oprettelse og drift af modtagningsanlæg for radiokommunikation, som er indrettet til andet end modtagning af radiospredning, kun må ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder, når bortses fra anlæg, som benyttes i det nationale forsvars tjeneste.

Lovforslagets § 3, stk. 2, om uændret og samtidig viderespredning af radio- og fjernsynsudsendelser svarer til bestemmelsen i den gældende radiolovs § 3, stk. 2, bortset fra, at bestemmelsen nu også – som følge af ændringen i § 3, stk. 1, nr. 2 – omfatter fordeling af udenlandske programmer fremført til anlægget af teleforvaltningerne, herunder også programmer, der overføres via kommunikationssatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg.

De fællesantenneanlæg, der vælger at fordele udenlandske programmer, som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne, vil være ansvarlige for tilvejebringelsen af de eventuelt nødvendige tilladelser fra de udenlandske fjernsynsinstitutioner, ophavsmænd m.v., der måtte have rettigheder for så vidt angår kabelspredningen af programmerne. Ved effektueringen af bestillinger på langdistancefremføring bør det derfor af teleadministrationerne tilkendegives, at forpligtelsen til at indhente sådanne tilladelser påhviler fællesantenneanlæggene.

Kulturministeriet er opmærksom på, at der i forbindelse med rettighedsclearingen vil kunne opstå problemer, som kan nødvendiggøre ændringer i ophavsretslovgivningen. Nordisk Ministerråd har i februar 1983 nedsat en arbejdsgruppe, som inden årets udgang skal søge at finde løsninger på disse spørgsmål. Kulturministeriet vil – så snart resultatet af de nordiske overvejelser er kendt – udarbejde forslag til de eventuelt nødvendige lovændringer.

Kulturministeriet har videre overvejet, om den udvidede spredning af udenlandske programmer over danske kabelanlæg nødvendiggør særlige bestemmelser med hensyn til ansvar for indholdet af de viderespredte programmer, herunder bestemmelser om indholdet af eventuelle reklameindslag i de udenlandske programmer. Kulturministeriet mener imidlertid ikke, at der på nuværende tidspunkt foreligger et tilstrækkeligt grundlag for at stille forslag om sådanne nye bestemmelser. Ministeriet lægger herved navnlig vægt på, at den samtidige og uændrede viderespredning af nabolande-

nes fjernsynsprogrammer over danske kabelanlæg ikke hidtil har givet anledning til ansvarsproblemer, samt at der ikke idag foreligger noget erfaringsgrundlag med hensyn til spørgsmålet om eventuelle ansvarsproblemer i forbindelse med fordeling af udenlandske kommunikationssatellitprogrammer over danske kabelanlæg. Ministeriet er imidlertid opmærksom på, at der i forbindelse med de sidstnævnte programmer vil kunne være behov for at tage disse ansvarsspørgsmål op til fornyet overvejelse ved en senere radiolovsrevision.

Lovforslagets § 3, stk. 3, er identisk med den gældende lovs § 3, stk. 3, bortset fra, at radiatorådet ikke længere skal fungere som høringsinstans. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er det hensigten, at åbne mulighed for en videre anvendelse af bestemmelsen end angivet i de bemærkninger, der ledsagede bestemmelsen ved dens tilblivelse i 1973.

I de forløbne år har kulturministeriet ikke kunnet registrere nogen interesse for at få lov til at anvende de mindste fællesantenneanlæg til selvstændig udsendelsesvirksomhed. Der er heller ikke blevet taget skridt til at udfærdige regler, hvorefter disse anlæg generelt fritages fra det bestående forbud imod at anvende kabelanlæg til sådan virksomhed.

Derimod er der i de senere år – ikke mindst op til den ny række af forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som blev muliggjort ved ændringen af loven i 1981 – fremkommet en del ønsker om at måtte anvende større kabelanlæg til at udsende programmer om enkeltstående begivenheder, uden at der var tale om udsendelser, der skulle indgå i et egentligt forsøgsprojekt.

Under hensyn til den i bemærkningerne til bestemmelsen i 1973 udtrykkeligt lagte begrænsning for dens anvendelsesområde har ministeriet imidlertid ikke ment, at der var grundlag for at udstede regler, hvorefter de fremsatte ønsker kunne imødekommes.

Den på området stedfundne udvikling taler for, at der nu fastlægges den forståelse af bestemmelsen, at kulturministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder kan udstede regler, som tillader anvendelsen af såvel større som mindre fællesantenneanlæg m.v. til enkeltstående udsendelser.

Så længe den nuværende periode for forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed løber i henhold til lovens § 1, stk. 2, (ved hjælp af radiolanlæg), og § 2, stk. 2, (ved hjælp af kabelanlæg) – dvs. i 3 år fra den 1. april 1983 – må sådanne regler ses i lyset af forsøgsordningen. Det er forsøgs-

ordningens formål at tilvejebringe det fornødne erfaringsgrundlag til belysning af, om der senere bør lovgives om adgangen til at tillade *permanent* lokal programvirksomhed uden for Danmarks Radio.

Hovedlinjerne i det kommende regelsæt vil være følgende:

Ordningen skal generelt være administrativt enkel. Der skal ikke af indehavere af fællesantenneanlæg m.v. søges nogen tilladelse til programvirksomheden, idet de direkte af reglerne skal kunne aflæse, om en påtænkt aktivitet må finde sted.

Formålet med nyordningen skal være at skabe grundlag for at imødekomme de ønsker, som er fremkommet om at kunne bringe enkeltstående udsendelser af lokal karakter, såsom kommunevalg, kommuneplandebatter, gudstjenester, idrætsarrangementer, byfester, kulturuger m.m.

Der er således ikke tale om at foregribe resultaterne af forsøgsordningen med lokalradio og -fjernsyn, der vedrører en mere permanent udsendelsesvirksomhed. Der bør derfor formentlig lægges visse tidsmæssige kriterier for, hvornår der er tale om enkeltstående udsendelser.

Da der ikke skal kræves tilladelse i det enkelte tilfælde, bør der tilvejebringes hjemmel for bødestraf i tilfælde af overtrædelse af de regler, som bliver gældende.

Til nr. 2

Mediekommissionen har lagt stor vægt på, at der ved den omfattende udbygning af det offentlige telenet og af fællesantenneanlæggene, som forventes udløst ved lovforslaget, skabes mulighed for gradvis opbygning af et landsomfattende bred-

båndsnet, der også vil kunne varetage andre tele-tjenester udover fremføring af TV-programmer. For at sikre en sådan udvikling anbefaler mediekommissionen bl. a., at der i forbindelse med op-hævelse af kommunegrænsen fastsættes de nødvendige regler for størrelsen af fællesantenneanlæg, og at forbindelsesnet til sammenkædning af fællesantenneanlæg planlægges, anlægges og drives af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne.

Lovforslagets tilføjelse til den gældende lovs § 5, stk. 1, samt de ændringer og tilføjelser, som på baggrund af mediekommissionens anbefalinger vil blive foretaget i ministeren for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 481 af 8. september 1981 om fællesantenneanlæg m.v., vil give mulighed for at styre udviklingen i den ønskede retning.

Med hensyn til de nærmere planer for udbygningen af det offentlige telenet og fællesantenneanlæggene henvises til den redegørelse, som ministeren for offentlige arbejder har afgivet til folkettinget.

Til nr. 3

Forslaget har til formål at tilvejebringe lovhjemmel for, at bøde kan idømmes for overtrædelse af de regler, der i henhold til forslaget § 3, stk. 3, fastlægger rammerne for adgangen til at anvende fællesantenneanlæg m.v. til programvirksomhed i forbindelse med særlige begivenheder på lokalt plan. Bestemmelsen i den gældende lovs § 22, stk. 2 om, at straf af bøde kan fastsættes for overtrædelse af forskrifter, som udfærdiges af ministeren for offentlige arbejder i henhold til lovens § 5 er gentaget uændret.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, må kun benyttes til fordeling af:

- 1) Danmarks Radios programmer og andre danske programmer, som spredes eller fordeles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov.
- 2) Udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab, herunder også programmer, der overføres via kommunikationssatellitter med henblik på videre fordeling i fællesantenneanlæg.

Stk. 2. Fordelingen af de i stk. 1 nævnte programmer må kun finde sted uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne finder sted.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 kan fraviges efter regler, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.«

§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, må kun benyttes til fordeling af de i §§ 1 og 2 nævnte programmer samt programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner.

Stk. 2. Fordeling af radiospredningsinstitutionernes programmer må kun ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne

finder sted.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 kan fraviges efter regler, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og radiordet.

2. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»I reglerne kan der fastsættes bestemmelser om størrelsen af fællesantenneanlæg.«

§ 5. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter regler om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privat beboelse, og kan herunder bestemme, at sådanne anlæg kun må indrettes og benyttes efter tilladelse fra generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet. Ministeren kan endvidere fastsætte afgifter for tilladelser til oprettelse af de nævnte anlæg og for godkendelser af den tekniske udførelse af anlæggene.

3. § 22, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* I forskrifter, der udstedes af ministeren for kulturelle anliggender i medfør af § 3, stk. 3, og af ministeren for offentlige arbejder i medfør af § 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.«

§ 22. — — —

Stk. 2. I de forskrifter, der udfærdiges af ministeren for offentlige arbejder i medfør af § 5, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.